

PARTICIPANTS' PERSPECTIVES ABOUT THE PROMBLEMS IN THE CLASSROOM RESEARCH OF HEALTH AND PHYSICAL EDUCATION TEACHER STUDENT

Raphiphat Duaenpensri

Piboonbumpen Demonstration School, Burapha University

Abstract

The purpose of this study was to examine the problems and factors influenced on classroom research of Health and Physical education intern teacher perspectives. There were five participants from the purposively (2 males and 3 females, there was one teacher who taught Health Education and the rest taught in Physical Education). All participants were teacher student in a demonstration school during academic year 2013. They signed consent forms and volunteered to participate in this study. Data were collected through interview, document analysis and critical incident. Data were inductively analyzed by using a constant comparison method and were member checks across method. The results found that, the intern teachers had lack of skill, knowledge, experience and enthusiasm to do a classroom research. Positive factors influenced to success their research was knowledge, expertise and care of a Mentors teacher. Negative factors influenced to unsuccessful their research was time limitation. In addition, participants suggested that they should be intensive training knowledge and focused on methodology research before attending the last academic year.

Keywords: Classroom Research, teacher student, Health and Physical Education

ปัญหาการทำวิจัยชั้นเรียนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง

ระพีพัฒน์ เดือนเพ็ญศรี

โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์การวิจัยนี้ต้องการศึกษาปัญหาและปัจจัยเกี่ยวข้องที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง วิธีดำเนินการวิจัย กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ของโรงเรียนสาธิตแห่งหนึ่ง ที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพในปีการศึกษา 2556 ใช้การคัดเลือกแบบเจาะจงจำนวน 5 คน (ชาย 2 คนและหญิง 3 คน สาขาวิชาสุขศึกษา 1 คนและวิชาพลศึกษา 4 คน) กลุ่มตัวอย่างรับทราบรายละเอียดการวิจัยและสมัครใจเซ็นหนังสือแสดงความยินยอมเข้าร่วมในการวิจัย เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ การวิเคราะห์เอกสาร และบรรยายเหตุการณ์สำคัญ วิเคราะห์ข้อมูลวิจัยแบบอุปนัยด้วยการเปรียบเทียบความคงที่ของข้อมูล และตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลโดยกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในการทำวิจัยชั้นเรียน คือ (1) กลุ่มตัวอย่างยังขาดทักษะ ความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ถูกต้อง และ (2) การขาดความเอาใจใส่ กระตือรือร้นของตัวกลุ่มตัวอย่างเอง ปัจจัยเกื้อหนุนที่ทำให้งานวิจัยของพวกเขาประสบความสำเร็จคือ ความรู้ ความเชี่ยวชาญและความเอาใจใส่ของอาจารย์พี่เลี้ยง ส่วนปัจจัยด้านลบที่ทำให้งานวิจัยเกิดความล่าช้าและไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร คือ ข้อจำกัดด้านเวลา เช่น สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและมีวันหยุดเรียนบ่อย นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างยังมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ควรให้มีโอกาสได้ทดลองฝึกการทำวิจัยตามกระบวนการที่ถูกต้อง จนเกิดความรู้ความชำนาญตามกระบวนการวิจัยก่อนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในปีสุดท้ายของการศึกษา

คำสำคัญ: วิจัยชั้นเรียน, นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู, สุขศึกษาและพลศึกษา

บทนำ

การจัดการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิผลและมีประสิทธิภาพ เป็นประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนได้นั้น ปัจจัยสำคัญที่สุดคือ คุณภาพของครู บทบาทสำคัญข้อหนึ่งของครู คือพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการศึกษาค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาสื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) แผนการพัฒนาการศึกษาของชาติตั้งแต่ในอดีตที่ผ่านมาได้มีการส่งเสริมให้ครูใช้การวิจัยช่วยในการพัฒนาการเรียนการสอน ให้การเรียนรู้มีคุณภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพ และนอกจากมีประโยชน์โดยตรงในการพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อผู้เรียนด้วยการวิจัยของครูแล้ว ยังหมายถึงเป็นประโยชน์ทางอ้อมต่อตัวครูในการพัฒนาความรู้ ความสามารถทางวิชาชีพครู ให้มีความก้าวหน้าทางตำแหน่งทางวิชาการอีกด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550)

การวิจัยชั้นเรียน ถือเป็นกระบวนการแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนหรือการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ ถือเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญมากสำหรับครูในการพัฒนาวิชาชีพ นโยบายการพัฒนาด้านการศึกษาชาติส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้การเรียนการสอนเกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และเป็นระบบ ให้เกิดการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อผู้เรียน ดังนั้น ครูจึงควรนำเอากระบวนการวิจัยมาเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอน (รัตติมา โสภาคะยัง, 2546) ครูที่ศึกษาและทำวิจัยชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง แก้ไขปัญหาและปรับปรุงพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนตลอดเวลา จะทำให้เกิดองค์ความรู้ในวิชาชีพที่สูงขึ้น เกิดประโยชน์ต่อวงการการศึกษาของชาติอย่างรอบด้าน

การศึกษาเกี่ยวกับการทำวิจัยชั้นเรียนที่ผ่านมาพบว่า ครูส่วนมากมีปัญหาในการทำวิจัยชั้นเรียน การทำวิจัยสำหรับครูสร้างความรู้สึกว่าเป็นเรื่องยาก ครูไม่สามารถทำได้ คิดว่าเป็นเรื่องยากเกินศักยภาพ อีกทั้งเป็นภาระหนักเกินไปสำหรับครู และมักมีคำถามว่าครูจะทำวิจัยได้จริงหรือ ทำแล้วจะสร้างประโยชน์อย่างไรได้บ้าง เพราะครูส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ในการทำวิจัย ไม่มีความรู้ในด้านสถิติวิเคราะห์ และใช้โปรแกรมสถิติวิเคราะห์สำเร็จรูปไม่เป็น จึงคิดว่าเป็นเรื่องยาก กระบวนการวิจัยไม่ถูกต้องหรือผลการวิจัยที่ได้ไม่น่าเชื่อถือ (ศักดิ์สิทธิ์ วัชรารัตน์, 2552) ครูไม่ได้เน้นการทำวิจัย ทำให้ครูส่วนใหญ่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัย เนื่องจากครูไม่ได้คาดหวังที่จะนำผลการวิจัยไปพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ของเด็กนักเรียน (สุวิมล ว่องวานิช, 2553) สรุปได้ว่า การวิจัยชั้นเรียนเป็นปัญหาที่สำคัญของครู เพราะครูขาดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการทำวิจัยชั้นเรียน รวมทั้งขาดความมั่นใจ ทำให้ไม่สามารถนำการวิจัยมาใช้ในพัฒนาการจัดการเรียนการสอนได้อย่างแท้จริง (เย็น ผดุงกิจ, 2547; สมภาร ทิพย์เจริญ, 2549; สมหวัง หงส์ทอง, 2546)

นอกจากครูทุกคนที่ต้องทำวิจัยชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของตนแล้ว ยังมีนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูหรือที่เรียกว่า นิสิตฝึกสอนในแต่ละสาขาวิชา ที่ต้องออกปฏิบัติภารกิจประสบการณ์วิชาชีพครูตามสถานศึกษาต่างๆ ในที่สุดท้ายของการศึกษาเช่นกัน ล้วนจำเป็นต้องทำวิจัยชั้นเรียนควบคู่ไปกับการสอนในชั้นเรียนปกติไม่ต่างจากครู วัตถุประสงค์ของการที่ให้นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูทำฝึกวิจัยชั้นเรียนนั้น เพื่อต้องการให้สามารถทำวิจัยได้อย่างถูกต้องเมื่อนิสิตจบการศึกษาไปประกอบอาชีพครูในอนาคต

ผู้วิจัยในฐานะที่ได้รับมอบหมายจากสถานศึกษาต้นสังกัด ให้เป็นอาจารย์พี่เลี้ยง นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา มีหน้าที่ให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาการจัดการเรียนการสอน รวมถึงเป็นที่ปรึกษางานวิจัยชั้นเรียนให้แก่ นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ

พลศึกษา พบปัญหาว่างานวิจัยชั้นเรียนของนิสิตที่มาขอคำปรึกษานั้นไม่ถูกต้องตามขั้นตอนกระบวนการวิจัย มีส่วนผิดมากกว่าส่วนที่ถูก ทำให้ไม่เกิดความก้าวหน้าและไม่เป็นงานวิจัยที่ใช้แก้ไขปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยชั้นเรียนที่แท้จริง จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อที่ผลจากการศึกษาวิจัยนี้ จักเป็นประโยชน์ในการพัฒนากระบวนการทำวิจัยชั้นเรียนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาหรือสาขาอื่น ๆ ต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการทำวิจัยชั้นเรียนตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง
2. เพื่อศึกษาปัจจัยเกี่ยวข้อง ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยชั้นเรียนตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง

คำถามในการวิจัย

1. การทำวิจัยชั้นเรียนของกลุ่มตัวอย่าง มีปัญหาอะไรเกิดขึ้นบ้าง
2. ปัญหาการทำวิจัยชั้นเรียนของกลุ่มตัวอย่าง มีสาเหตุเกิดจากอะไร
3. ปัจจัยเกี่ยวข้องอะไรบ้างที่ส่งผลต่อการทำวิจัยชั้นเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพเพื่อมุ่งทำความเข้าใจถึงปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาการสอนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงใต้ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลในช่วงที่กลุ่มตัวอย่างทุกคนดำเนินการฝึกสอนในโรงเรียนสาธิตแห่งหนึ่ง ในช่วงปลายภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2556

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างและการเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาการสอนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในโรงเรียนสาธิตแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี ช่วงปีการศึกษา 2556 กลุ่มตัวอย่างใช้การคัดเลือกแบบเจาะจงมีจำนวนทั้งสิ้น 5 คน (แบ่งเป็นชาย 2 คนและหญิง 3 คน วิชาสุขศึกษา 1 คนและวิชาพลศึกษา 4 คน) หลังจากกลุ่มตัวอย่างรับทราบเงื่อนไขรายละเอียดในงานวิจัยแล้ว ทุกคนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี หนังสือแสดงความยินยอมเข้าร่วมในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษานี้ ผู้วิจัยเลือกวิธีการเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง (Semi-structured Interview) การวิเคราะห์เอกสาร (Document Analysis) และบรรยายเหตุการณ์สำคัญ (Critical Incidence) โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงที่กลุ่มตัวอย่างทุกคนดำเนินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในโรงเรียนสาธิต

แห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในช่วงปลายภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ซึ่งเป็นช่วงเดือนสุดท้ายของการฝึกสอนของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูลและการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยแบบอุปนัย (Inductive) ด้วยการเปรียบเทียบความคงที่ของข้อมูล (Constant Comparison) โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ การวิเคราะห์เอกสาร และบรรยายเหตุการณ์สำคัญ มาบันทึกแบบคำต่อคำลงในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ จากนั้นนำมาทำการวิเคราะห์หาหัวเรื่องและหัวข้อที่เกี่ยวกับปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของกลุ่มตัวอย่าง มีขั้นตอนการวิเคราะห์และเปรียบเทียบความคงที่ของข้อมูล 4 ขั้นตอนคือ การอ่านข้อมูลเพื่อค้นหาหัวเรื่องและหัวข้อ การจัดกลุ่มหัวเรื่อง การจัดข้อมูลเข้าหัวข้อที่ถูกต้องเหมาะสม และการอธิบายหัวข้อ (สาลี สุภาภรณ์, 2550) เมื่อวิเคราะห์เสร็จสิ้นแล้ว ทำการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลโดยกลุ่มตัวอย่าง (Member Checks) โดยนำข้อมูลที่สรุปได้จากการวิเคราะห์ส่งให้กลุ่มตัวอย่างตรวจสอบดูความถูกต้อง และนำมาแก้ไขหากพบว่ามีข้อผิดพลาด

ตารางที่ 1 ผลการวิจัย

1. ปัญหาการทำวิจัยชั้นเรียนของกลุ่มตัวอย่าง	2. ปัจจัยเกื้อหนุนและปัจจัยต้านลบที่ส่งผลต่อการทำวิจัยชั้นเรียนของกลุ่มตัวอย่าง
<p>1.1 กลุ่มตัวอย่างขาดทักษะ ความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัยชั้นเรียน</p> <p>1.2 กลุ่มตัวอย่างขาดความเอาใจใส่และความกระตือรือร้นในตัวเอง</p>	<p>2.1 ปัจจัยเกื้อหนุน</p> <p>2.1.1 ความรู้ ความเชี่ยวชาญและความเอาใจใส่ของอาจารย์ที่เลี้ยง</p> <p>2.2 ปัจจัยต้านลบ</p> <p>2.2.1 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและมีวันหยุดเรียนบ่อย</p>

อภิปรายผลการวิจัย

1. ปัญหาการทำวิจัยชั้นเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

1.1 กลุ่มตัวอย่างขาดทักษะ ความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัยชั้นเรียน

ข้อมูลจากการวิเคราะห์เอกสารที่เป็นทำให้ทราบว่ากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในการทำวิจัยชั้นเรียนเกือบทุกขั้นตอนของการทำวิจัย ตั้งแต่การหาหัวข้อวิจัย การเขียนงานวิจัยในบทต่างๆให้มีความสอดคล้องกับหัวข้อที่กำหนด การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติที่เหมาะสม และการอ้างอิง เป็นต้น ปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างขาดทักษะ ความรู้ และประสบการณ์ในการทำวิจัย ทำให้นักวิจัยไม่มีความคืบหน้า สร้างความสับสนและเบื่อหน่ายต่อการทำวิจัย เห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างขาดทั้งความรู้ความเข้าใจในกระบวนการทำวิจัย รวมทั้งขาดทักษะในการทำให้นักวิจัยมีคุณภาพ ดังที่มะพร้าวได้อธิบายว่า “คือตัวผู้วิจัยยังไม่เข้าใจถึงกระบวนการที่ทำโดยละเอียด บางที่เราอาจจะสับสน บางเรื่องไม่เข้าใจ พอเราขาดขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งไป มันทำไม่ได้แล้ว ขั้นตอนต่อไปมันก็จะทำไม่ได้เลย” สอดคล้องกับที่น้ำอ้อยได้บรรยายว่า

“คือเราไม่เข้าใจในกระบวนการทำวิจัย เราไม่เข้าใจว่าขั้นตอน วิธีการ ลำดับความสำคัญของการทำวิจัยต้องเริ่มจากตรงไหนก่อน ปัญหาหลักคือไม่เข้าใจกระบวนการทำ”

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาที่ผ่านมาซึ่งพบว่า ครูทำวิจัยชั้นเรียนน้อย หรือผลงานวิจัยที่ทำการออกมานั้นไม่ได้คุณภาพ ไม่ถูกต้องตามระเบียบวิธีวิจัยที่เหมาะสม ทำให้ไม่เกิดประโยชน์ต่อวิชาชีพในการพัฒนาการเรียนการสอน เนื่องจากครูส่วยมากขาดความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนและกระบวนการวิจัย ไม่มีทักษะและประสบการณ์ในการทำวิจัยทำให้ไม่มั่นใจในการทำ (ไพรัช ม่วงค์, 2552; ธิดิฐิ นาคุณทรง, 2547; รัตติมา โสภาคะยัง, 2546; สมภาร ทิพย์เจริญ, 2549; สมหวัง หงส์ทอง, 2546) ซึ่งผลจากการศึกษานี้ คาดการณ์ได้ว่า เมื่อนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพจบการศึกษาไปเป็นครูในอนาคต หากไม่ได้รับการส่งเสริมเพิ่มเติมความรู้ในการวิจัยที่ถูกต้อง ก็อาจจะไม่สามารถทำวิจัยที่ถูกต้องได้เช่นกัน

1.2 กลุ่มตัวอย่างขาดความเอาใจใส่และความ กระตือรือร้นในตัวเอง

การเอาใจใส่และความตั้งใจมุ่งมั่นในการทำวิจัยชั้นเรียนของกลุ่มตัวอย่างมีความสำคัญอย่างมากต่อความสำเร็จในการทำวิจัย กลุ่มตัวอย่างอธิบายว่า นอกจากการขาดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการที่ทำให้งานวิจัยไม่คืบหน้า เรื่องการเอาใจใส่และความ กระตือรือร้นของกลุ่มตัวอย่างเอง เป็นปัญหาสำคัญของการทำวิจัยให้ประสบความสำเร็จ ดังที่ท้องฟ้าได้กล่าวว่า “คือเราคิดว่าเดี๋ยวพุงนี้ค่อยทำ เดี่ยวพุงนี้ก็เสร็จ คือตัวเราผลัดไปเรื่อยๆ งานวิจัยเราก็อำช้าไปเรื่อยๆ” เช่นเดียวกับที่ฉลามขาวได้อธิบายว่า

“ปัญหาอย่างหนึ่งคือตัวผู้วิจัยไม่กระตือรือร้นที่จะทำ งานวิจัยต้องมีความต่อเนื่อง แต่พอเราคิดงานวิจัยมันยาก แล้วไม่สามารถที่จะทำได้ มันก็เป็นจุดที่ทำให้เราไม่สนใจ ไม่เอาใจใส่ที่จะทำมัน”

สอดคล้องกับการศึกษาที่ผ่านมา ซึ่งสรุปได้ว่า ปัจจัยในการทำวิจัยให้ประสบความสำเร็จ สิ่งสำคัญข้อหนึ่งคือความมุ่งมั่นและความกระตือรือร้นของผู้วิจัย เพราะจากการศึกษานั้นพบว่า ครูบางคนขาดความกระตือรือร้น เมื่อได้ศึกษาแล้วไม่ลงมือทำอย่างต่อเนื่อง ทำให้งานวิจัยไม่ประสบความสำเร็จ เมื่อเวลาผ่านไปนานจะทำให้ผู้วิจัยเกิดความเบื่อหน่าย (ดนตรี มีเบา, 2547; ไพรัช ม่วงค์, 2552)

2. ปัจจัยเกื้อหนุนและปัจจัยต้านลบที่ส่งผลต่อการทำวิจัยชั้นเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ปัจจัยเกื้อหนุน

ความรู้ ความเชี่ยวชาญและความเอาใจใส่ของอาจารย์พี่เลี้ยง

นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูทุกคนจะมีอาจารย์พี่เลี้ยงอย่างน้อย 1 คนในการเป็นที่ปรึกษาในงานวิจัย นอกเสียจากว่าอาจารย์พี่เลี้ยงบางคนจะเชิญอาจารย์ท่านอื่นเป็นที่ปรึกษาร่วม ในการศึกษาชั้น กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาการสอนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาทุกคน มีอาจารย์พี่เลี้ยงของตนเองเป็นที่ปรึกษาเพียงคนเดียว แต่ขอคำปรึกษางานวิจัยจากอาจารย์ท่านอื่นบ้างเป็นครั้งคราว การศึกษานี้ กลุ่มตัวอย่างอธิบายสรุปได้ว่า นอกจากการที่กลุ่มตัวอย่างจะใช้การทบทวนหนังสือหรือตำราเอกสารงานวิจัยแล้ว การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาหรืออาจารย์นิเทศก์ เป็นปัจจัยที่สำคัญในการให้ความช่วยเหลือหรือแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในงานวิจัยของกลุ่มตัวอย่าง ดังที่น้ำอ้อยได้อธิบายว่า “คือถ้าเราไม่เข้าใจเราก็ทบทวน แล้วก็หาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับงานวิจัยของเรา รวมถึงปรึกษาอาจารย์พี่เลี้ยงหรืออาจารย์ที่เชี่ยวชาญ จะช่วงเราได้มาก” สอดคล้องกับที่ท้องฟ้าได้อธิบายว่า

“หนึ่งก็คือเราก็ต้องกลับไปทบทวนเนื้อหา ก่อนกลับไปทบทวนก่อนว่าเราไม่ค่อยรู้ตรงไหน ก็พยายามดูหนังสือค่ะ แต่ถ้าไม่แน่ใจจริงๆก็ไปขอคำแนะนำจากอาจารย์พี่เลี้ยงหรืออาจารย์นิเทศค่ะ”

จากผลการศึกษาวิจัยนี้ ทำให้ทราบว่า สิ่งสำคัญข้อหนึ่งในการที่จะช่วยให้ครูหรือนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สามารถทำงานวิจัยชั้นเรียนได้ประสบความสำเร็จและได้งานวิจัยที่มีคุณภาพนั้น คือการมีที่ปรึกษาที่มีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ในการทำวิจัย สำหรับครูทั่วไปที่ปรึกษาก็คือครูที่ผ่านการพัฒนากระบวนการวิจัยมาอย่างดีแล้ว หรือเรียกว่าครูแกนนำด้านวิจัย ส่วนสำหรับ นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ที่ปรึกษางานวิจัยที่ใกล้ชิดและให้ความช่วยเหลือพวกเขาได้มากที่สุด ก็คืออาจารย์พี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศ ดังนั้นจึงควรส่งเสริมให้อาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศได้มีโอกาสในการฝึกอบรมหรือทำวิจัยชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง (พิทยา แสงสว่าง, 2548; ไพรัชชุกรย์ มawangค์, 2552; รัตติมา โสภาคะยัง, 2556; เลอชัย โชคสวัสดิ์, 2545) เพื่อที่อาจารย์พี่เลี้ยงหรืออาจารย์นิเทศจะสามารถให้คำปรึกษาแก่นิสิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ สมฤทธิ์ประสิทธิ์ผลตามเป้าหมายสูงสุดของการวิจัยชั้นเรียน

2.2 ปัจจัยด้านลบ

สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและมีวันหยุดเรียนน้อย

สถานศึกษาที่กลุ่มตัวอย่างฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนั้น เป็นสถานศึกษาที่มีการจัดกิจกรรมโครงการต่างๆบ่อยครั้ง รวมถึงมีวันหยุดเรียนในวันสำคัญต่างๆ โดยเฉพาะในช่วงเทอมปลายซึ่งเป็นช่วงเวลาเดียวกับที่กลุ่มตัวอย่างกำลังอยู่ในช่วงของการดำเนินการวิจัย ทำให้การวิจัยชั้นเรียนของกลุ่มตัวอย่างเกิดความต่อเนื่อง ถือเป็นอุปสรรคสำคัญอย่างหนึ่งที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของกลุ่มตัวอย่าง ดังที่นำतालได้อธิบายว่า “ผมว่าปัจจัยเรื่องเวลาทั้งสองผลนะ บางทีโรงเรียนหยุดบ่อยหยุดเยอะ ทำให้เราไม่ต่อเนื่อง ไม่มีเวลากลับข้อมูล” สอดคล้องกับที่ฉลามขาวได้บรรยายว่า

“ช่วงหลังๆนี้หยุดบ่อยครับ วันนั้นวันนี้ งานไม่ค่อยต่อเนื่องเท่าไร กลับมาก็ไม่ได้ตามงาน ตอนที่หยุดก็ชอบ แต่งานวิจัยมันไม่ค่อยเดินครับ”

ปัจจัยด้านบรรยากาศในการทำงานหรือสิ่งแวดล้อมในการปฏิบัติงาน มีผลต่อความสำเร็จในการทำงาน การทำวิจัยชั้นเรียนก็เช่นกัน ต้องมีความต่อเนื่อง การที่สถานศึกษามีวันหยุดบ่อย มีกิจกรรมบ่อย ทำให้การทำวิจัยชั้นเรียนของนิสิตขาดความต่อเนื่อง เมื่อไปรวมกับปัจจัยด้านอื่นๆ จึงอาจเป็นแรงเสริมในด้านลบที่ทำให้เกิดความล่าช้าหรือล้มเหลวในการทำวิจัยชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาที่ผ่านมาที่พบว่า สิ่งแวดล้อมหรือบรรยากาศในสถานที่ทำงาน เป็นปัจจัยสำคัญข้อหนึ่งที่ส่งผลต่องานที่ปฏิบัติ (อัมพร ภาวะพันธ์, 2545)

การนำผลการวิจัยไปใช้

1. คณะศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยต่างๆ ซึ่งมีหน้าที่ในการผลิตบัณฑิตครู สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ควรให้ความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนนิสิตวิชาวิจัยหรือวิชาเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย ให้มีความเข้มข้นลึกซึ้งมากขึ้น ให้นิสิตได้ทดลองทำวิจัยที่ถูกต้องตามกระบวนการวิจัย ให้มีประสบการณ์ที่เพียงพอกับการทำวิจัยชั้นเรียนด้วยตนเองในอนาคต ได้งานวิจัยที่ถูกต้อง มีคุณภาพ และเกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนอย่างแท้จริง เพราะทั้งจากการศึกษาที่ผ่านมาและจากงานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า ครูและ นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาในปัจจุบัน ส่วนใหญ่ยังไม่สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้

และเมื่อนิสิตกลุ่มนี้จบการศึกษาไปเป็นครูประจำการในอนาคต ก็จะไม่สามารถทำวิจัยชั้นเรียนได้อย่างถูกต้อง ไม่มีคุณภาพ และไม่เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนได้เช่นกัน

2. สถานศึกษาต่างๆควรร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สถาบันอุดมศึกษา ช่วยกันส่งเสริมให้มีการพัฒนาฝึกอบรมบุคลากรครูประจำการ ให้ได้รับการเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยชั้นเรียนที่ถูกต้องตามกระบวนการวิจัย เพื่อให้ได้ครูที่มีความเชี่ยวชาญและชำนาญในการทำวิจัย เพราะนอกจากจะเป็นการทำให้ครูสามารถพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของตนเองด้วยกระบวนการวิจัยแล้ว ยังสามารถเป็นที่ปรึกษาให้แก่บุคลากรครูหรือนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ที่ยังไม่มีทักษะหรือความเชี่ยวชาญในการทำวิจัยชั้นเรียนได้

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการทำวิจัยชั้นเรียนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ในมุมมองของครูพี่เลี้ยงและครูนิเทศในสถานศึกษา

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- ดนตรี มีบัว. (2547). **การพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยชั้นเรียน โรงเรียนบ้านหนองไฮ อำเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี**. การศึกษาอิสระการศึกษามหาบัณฑิต (สาขาการบริหารการศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธิดิฐิ นาคคุณทรง. (2547). **การพัฒนาครูด้านวิจัยชั้นเรียนโรงเรียนบ้านโคกสะอาดสามัคคี อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา**. การศึกษาอิสระการศึกษามหาบัณฑิต (สาขาการบริหารการศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พิทยา แสงสว่าง. (2548). **ปัญหาและความต้องการการวิจัยในชั้นเรียนตามทัศนะของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเลย**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (สาขาการบริหารการศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ไพฑูริย์ มาวงค์. (2552). **ศักยภาพและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนบ้านสันติสุข อำเภอปง จังหวัดพะเยา**. การศึกษาอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาการบริหารการศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- เย็น ผดุงกิจ. (2547). **การพัฒนาครูด้านการวิจัยชั้นเรียน โรงเรียนเมืองร้อยเอ็ด อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (สาขาการบริหารการศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รัตติมา ไสภาคะยัง. (2546). **การพัฒนาศักยภาพครูด้านการทำวิจัยชั้นเรียน โรงเรียนบ้านห้วยกอก 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี**. **วารสารบัณฑิตศึกษา**. 10(49), 27-33

- เลอชัย โชคสวัสดิ์. (2545). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่สอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (สาขา การบริหารการศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ศักดิ์สิทธิ์ วัชรรัตน์. (2552). เอกสารประกอบการค้นคว้าวิชาการวิจัยการศึกษาและวิจัยในชั้นเรียน. เอกสารวิชาการเผยแพร่ ศูนย์ปฏิบัติการกระทรวงศึกษาธิการ.
- สมภาร ทิพย์เจริญ. (2549). การพัฒนาครูด้านวิจัยชั้นเรียนโรงเรียนจิมจิงหาคำชลประทานวิทยา อำเภอ โพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมหวัง หงส์ทอง. (2546). การพัฒนาบุคลากรในการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนบ้านโนนสว่าง. ปรินิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สาลี สุภาภรณ์. (2550). วิจัยเชิงคุณภาพทางพลศึกษาและกีฬา. กรุงเทพฯ: สามลดา.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2553). การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2550). คู่มือการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3, กระทรวงศึกษาธิการ.
- อัมพร ภาวะพันธ์. (2545). ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยโสธร. ปรินิพนธ์ครุศาสตรมหา บัณฑิต (การบริหารการศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.